

Bijbelleesrooster - blok E - nivo 2

Bijeenkomst 4: Jij en jouw relaties

Genesis 2:18-25

De woorden in vers 24 herinneren aan een verbondssluiting. De éénheid van man en vrouw is geen vrijblijvende zaak maar een verbond voor het leven.

18 God, de HEER, dacht: Het is niet goed dat de mens alleen is, ik zal een helper voor hem maken die bij hem past. 19 Toen vormde hij uit aarde alle in het wild levende dieren en alle vogels, en hij bracht die bij de mens om te zien welke namen de mens ze zou geven: zoals hij elk levend wezen zou noemen, zo zou het heten. 20 De mens gaf namen aan al het vee, aan alle vogels en alle wilde dieren, maar hij vond geen helper die bij hem paste. 21 Toen liet God, de HEER, de mens in een diepe slaap vallen, en terwijl de mens sliep nam hij een van zijn ribben weg; hij vulde die plaats weer met vlees. 22 Uit de rib die hij bij de mens had weggenomen, bouwde God, de HEER, een vrouw en hij bracht haar bij de mens. 23 Toen riep de mens uit: 'Eindelijk een gelijk aan mij, mijn eigen gebeente, mijn eigen vlees, een die zal heten: vrouw, een uit een man gebouwd.' 24 Zo komt het dat een man zich losmaakt van zijn vader en moeder en zich hecht aan zijn vrouw, met wie hij één van lichaam wordt. 25 Beiden waren ze naakt, de mens en zijn vrouw, maar ze schaamden zich niet voor elkaar.

Genesis 24:51-67

Een heel andere tijd en cultuur. Vrouwen werden uitgehuwelijkt. Maar we lezen: 'Isaäk ging van Rebekka houden'. Daar gaat het om!

51 Hier is Rebekka. Neem haar met u mee en laat haar de vrouw worden van de zoon van uw meester, zoals de HEER het wil.' 52 Bij het horen van dat antwoord boog Abrahams knecht zich diep neer voor de HEER. 53 Hierna haalde hij zilveren en gouden sieraden en kledingstukken tevoorschijn en gaf ze aan Rebekka. Ook haar broer en haar moeder gaf hij kostbare geschenken. 54 En nadat hij en zijn metgezellen gegeten en gedronken hadden overnachtten ze daar. Zodra ze de volgende morgen waren opgestaan, zei hij dat hij nu graag terug wilde gaan naar zijn meester. 55 Maar Rebekka's broer en haar moeder zeiden: 'Laat het meisje nog een dag of tien bij ons blijven, daarna mag ze met u mee.' 56 Hij antwoordde echter: 'Houd mij niet op nu de HEER mij heeft laten slagen. Sta me toe te vertrekken en terug te gaan naar mijn meester.' 57 'Laten we het meisje zelf roepen,' zeiden ze, 'en haar vragen wat zij wil.' 58 Dus riepen ze Rebekka en vroegen haar: 'Wil je met deze man meegaan?' 'Ja,' antwoordde ze. 59 Toen namen de familieleden afscheid van Rebekka, en ook van haar voedster en van Abrahams knecht en zijn mannen. 60 Daarbij zegenden ze Rebekka met de woorden: 'Zuster van ons, wij wensen jou duizend maal tienduizend nazaten toe, en moge de stad van de vijand hun in handen vallen.' 61 Rebekka en haar dienaressen maakten zich klaar, bestegen de kamelen en reden achter de knecht aan. Zo vertrok hij, met Rebekka. 62 Isaäk, die in de Negev woonde, was naar de bron Lachai-Roï geweest. 63 Tegen het vallen van de avond ging hij het veld in om daar te treuren. Toen hij opkeek zag hij plotseling kamelen naderen. 64 Ook Rebekka keek op. Zodra ze Isaäk zag, liet ze zich van haar kameel glijden. 65 'Wie is die man die ons daar in het veld tegemoet komt?' vroeg ze aan de knecht. 'Dat is mijn meester,' antwoordde hij. Daarop bedekte ze zich met haar sluier. 66 De knecht vertelde Isaäk wat hij allemaal gedaan had. 67 Daarna bracht Isaäk Rebekka naar de tent van Sara, zijn moeder. Hij nam haar tot vrouw en ging van haar houden. Zo vond Isaäk troost na de dood van zijn moeder.

1 Samuël 1:1-7

In die tijd was polygamie een geaccepteerd verschijnsel. God heeft een tijdlang toegestaan dat zijn volk hierin meeding, maar het is nooit zijn ontwerp geweest. In alle gevallen van polygamie die we tegenkomen in de bijbel leidt het tot rivaliteit en ellende. Denk ook aan de gezinnen van Abraham, Jakob en David. In het nieuwe testament gaan we weer terug naar Gods oorspronkelijke ontwerp (zie bijvoorbeeld 1 Timoteüs 3:2)

1 In Rama in de streek Suf, in het bergland van Efraïm, woonde een man die Elkana heette. Hij was een zoon van Jerocham, die een zoon was van Elihu, de zoon van Tochu, de zoon van Suf, en behoorde tot de stam Efraïm. 2 Hij had twee vrouwen: de ene heette Hanna en de andere Peninna. Peninna had kinderen, maar Hanna niet. 3 Elk jaar ging deze man vanuit zijn woonplaats naar Silo, om daar de HEER van de hemelse machten te vereren en hem offers te brengen. Chofni en Pinechas, de twee zonen van Eli, waren daar priesters van de HEER. 4 Wanneer Elkana zijn jaarlijkse offer bracht, gaf hij zijn vrouw Peninna en haar zonen en dochters een stuk van het offervlees. 5 Maar het mooiste stuk gaf hij aan Hanna, want haar had hij lief, ook al hield de HEER haar moederschoot gesloten. 6 Haar rivale kwetste haar dan diep, door haar te sarren omdat de HEER haar geen kinderen gaf. 7 Zo ging het jaar in jaar uit. Elke keer als ze naar het heiligdom van de HEER gingen, treiterde Peninna Hanna zo erg dat ze begon te huilen en haar eten liet staan.

1 Korinte 13:4-5

Maar twee verzen over de liefde, toch voldoende om ons aan het denken te zetten

4 De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid. 5 Ze is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan,

1 Korinte 13:6-7

Alleen met Gods hulp kun je zo liefhebben

6 ze verheugt zich niet over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid. 7 Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze.

1 Johannes 3:16-19

Ook in het huwelijk mogen we ons laten inspireren door Jezus' liefde: zelfopoffarend en radicaal.

16 Wat liefde is, hebben we geleerd van hem die zijn leven voor ons gegeven heeft. Daarom horen ook wij ons leven te geven voor onze broeders en zusters. 17 Hoe kan Gods liefde in iemand blijven die meer dan genoeg heeft om van te bestaan, maar zijn hart sluit voor een broeder of zuster die hij gebrek ziet lijden?

18 Kinderen, we moeten niet liefhebben met de mond, met woorden, maar waarachtig, met daden. 19 Dan weten we dat we voortkomen uit de waarheid en kunnen we met een gerust hart voor God staan.

1 Johannes 4:7-10

Het diepste geheim van liefde is dat God liefde is.

7 Geliefde broeders en zusters, laten wij elkaar liefhebben, want de liefde komt uit God voort. Ieder die liefheeft is uit God geboren en kent God. 8 Wie niet liefheeft kent God niet, want God is liefde. 9 En hierin is Gods liefde ons geopenbaard: God heeft zijn enige Zoon in de wereld gezonden, opdat we door hem zouden leven. 10 Het wezenlijke van de liefde is niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon heeft gezonden om verzoening te brengen voor onze zonden.